

EGERI POSTA

HETILAP.

EGYSZERSMIND A HEVESMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési díj: egészévre . . . 4 frt o. é.
" " félévre . . . 2 " " "
" " negyedévre . . . 1 " " "
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetéseket elfogad

EGERBEN a kiadó (Halpiacz 239. sz.), vagy a szerkesztő a lyceumi nyomdában;
GYÖNGYÖSÖN Fehér Zsigmond gazd. egy. titkoknok ur, vagy Poplan E.
könyvekereskedése; MISKOLCZON Fraenk B. könyvekereskedése — és minden
cs. k. postahivatal.

Hirdetésekről

fizetetik minden háromszor hasábjzott sorhellyel
után 6, másodszeri közléteknél 5, harmad-
sorinál 4 kr; azonfelül blyegadó fejében
minden hirdetéstől 30 kr o. é.

I. évi folyam.

7. szám.

Februarius 16-án 1862.

KÖZÜGYEK.

Az életbiztosításról.

II.

Készítsünk magunknak egyéni nyugodt jövőt!

A vagyon alapját képezi a függetlenségnek.

Távol vagyunk attól, hogy azt állítanók: hogy csak a vagyon teszi függetlenné az egyént, hogy csak vagyonos egyén lehet erkölcsileg független.

E szó „független” sokkal magasabb értelmű, semhogy röghez, vagyonhoz lenne köthető; a függetlenség eszméje magasztos lelki tulajdonságot jelent.

De ki tagadná mégis, hogy az anyagi függetlenség biztos alapot nyújt a szellemi függetlenség elérésére? Ki tagadhatná, hogy az anyagilag független egyénnek félannyi lélekemelkedettségbe kerülhetni függetlennek szellemi tekintetben is? S ki tagadná végre, hogy a szellemi függetlenséggel bíró egyén törekszik anyagi függetlenséget szerezni azért, hogy szellemi függetlenségének emberi létében alapot szerezzen, hogy a szellemi függetlenséget állandósíthassa maradékira! A növelés, a gondos erkölcsi tanítás már maga képes a szellemi függetlenségre ildomot adni; de emberileg biztosítani csak anyagi függetlenséggel fogjuk azt, kivált ha apák vagyunk! De magát a gondos erkölcsi nevelést, a szellemi függetlenség kerülhetlen erkölcsi alapját is az anyagi jólétekből, annak állandósított biztos kuttforrásából építhetjük föl, s így ennek is legbiztosabb alapja a vagyon.

Vagyont iparkodik szerezni a tudós, a bankár, a gazda, a napszámos; vagyon után vágyódik a művész, az iparos, a család-apa — legyen az az ember; osztályok bármelyikében születve, növelve.

A vagyon utáni törekvés nemes és magasztos épen azért, mert a vagyon nem a puha kényelem, hanem a függetlenség alapjául kívánja minden józan egyént.

Hány iparkodó, szorgalmas, értelmes becsületes, független szellemű, hány tudós böles férfiú van, ki családjával együtt esze, szorgalma, becsületes munkája után él; gyermekeit neveli ép oly helyesen, kényelmesen, sőt sok esetben fényesen, mint a nagy vagyonnal megáldott dús gazdag, sőt amannál okosabban, előnyösebben, nemesebben? De független lelkének nemes fölálkozásán áldás csak úgy lesz, ha Isten életét és keresetét évek során keresztül egészség, és kedvező szerencse mellett fentartja.

Egyes nem reményelt, nem várt eset, hosszú betegség, baleset vagy vesztély eldönti a tudós szorgalmát, porba sújtja az orvos, ügyvéd, iparos gazda vagy katona erős testét; s a ma virágzó család holnap már gond és bűnnek lesz áldozata s legjobb esetben tengődő életük, ha egyebet nem, elvesztette anyagi függetlenségét!

E tudat nyugtalan éjeket szerez sok családapának; e tudat megkeríti a nyugalom perceit, s a családi örömei harmatába ürömeseppeket vegyít!

Készítsük magunknak egyéni nyugodt jövőt: biztosítsuk függetlenségünket!

Az életbiztosítás eszméje kétségkívül jótékonyág elméletéből lépett életbe. Jótékony, mert a biztosítottak függetlenségét, nyugalmát biztosítja; de nyereszkes is, mert a sokáig élők felesleg fizetett filléreinek nyereség mutatkozik, melyet az alapítók élveznek, megosztva azonban e nyereséget sok és számtalan árvával, özvegyvel.

Ki a biztosítási szabályokat — értjük az első magyar biztosító társulat szabályait — ismeri, tudni fogja, hogy ezen társulat mérsékelt nyereségeit megosztja a biztosítottakkal.

Ki életét 35 éves korában biztosítja ezer forintig, hogy t. i. ezer fr. akármikor bekövetkező halála esetén fiztessék ki családjának; s így azon kilátásban, hogy a rendes halálozási esélyek szerint még 20—25 évig élhet: évenkénti befizetése oly csekélyre van szabva, hogy a kamatok kamatját is gyümölcsösztelve legkevesebb 20 évig kell elnie, hogy teljesen befizette legyen azon ezer forintot, melyet a biztosítás után — bár egy évvel — halis meg, az intézet ki fogja fizetni özvegye vagy hányósága részére.

Ezen biztosítottnál p. o. a társulat veszt; de vesztiget, mert a másik biztosított 20 éven túl 25—30 évig él s az emez s ennek hosszúra nyúlt életén nyert összeg szolgál nyeresémmé, melyből az előbbi eset vesztesége fedeztetett; ezen nyeresémet osztja meg a társaság az özvegyek s árvákkal, mely nyeresémet ha többre üt, mint a veszteség, többet ad annál is, mint a mennyit biztosított; mert akár nyer, akár vesz, a biztosított összeg kevesebb nem lehet, de igenis lehet több, mert bizonyos meghatározott tartalékszállékon felül a nyereség a biztosítottak részére adatik által.

A nyeresémbeni részvétel megajánlása ezen társulatot a becsületesség, sőt mondjuk ki, jótékonyági intézetek sorába emeli; mert midőn a veszteséget, legyen az bárminő, tartaléktökéjével fedezi, a nyeresémet nem teszi el, hanem megosztja az özvegyekkel, árvákkal; emellette által felülemelkedik a tisztán nyereszkes hason váilalatok színvonalán.

Lehet még egy aggodalom, mely a biztosítástól visszariasztaná a gondos apát; s ez ama félelem: nem fognak-e évek hosszú során által befizetett fillérei elveszni, nem fog-e biztonságnak ürügye alatt megalatni.

A magyar biztosító társulatnak vagyona, tökéje van, s mi ennél magasabb értékű, s ezen felül nagyobb biztosítékokat nyújt, az, hogy részvényeseinek sorában hazánk előkelő ismert családainak neveit látjuk; hogy a társulat igazgatását legnagyobb nyilvánosságban választmány kezeli; hogy az ügyvitelt ismert nevű egyének kezelik, kikre az igazgatásról, erre a választmány s mindezekre az évenként nyílt ajtóknál tartott közgyűlések ügyel föl.

Ha valaha biztosító intézet erős és megbízható lábón állott, úgy azt hazai első nemű intézetünk-ről bizvást elmondhatjuk.

Az sem ellenetés a biztosítás ellenében, hogy a kereső, ki évenkénti befizetési által vagyonát mintegy beékeli, maga nem érvényesítheti.

Vegyük fel azon esetet, hogy valamely orvos, iparos vagy katonatiszt, ki magas állásánál fogva évenként befizetni képes 1000 pfrot az életbiztosító intézetnél, ezen összeget már husz év óta fizeti, s szeretne ennek következtében gyermekeinek fekvő birtokot venni, hogy azt még életében rendezhesse stb. Ezen akaratát a biztosító intézettel tudatja s az első felhívásra kifizeti azon birtokot, akár kölcsön által nyitván hitelt, akár megváltás utján egyezkedvén az illetővel, akár a viszonbiztosítás elvei szerint.

Jövő cikkünkben épen biztosítási esetekről fogunk értekezni, azt tartván, hogy exempla trahunt.

Visontay.

Eger és jövője.

Sokszor hallottuk már azt az állítást, s legújabbban egy lapban megjelent levél által, ha nem is közvetlen sorai, de szelleme által közvetve lettünk reá figyelmesekké, hogy Egernek nincs jövője. Ösmerve a kissé drasztikus ugyan, de teljes igazságot magában foglaló közmondást: a mely ebnek veszett nevet költik stb; ösmerve gyarlóságunk azon szánandó oldalát, melynél fogva a legszilárdabb testalkat is megroskad utóljára a folyton előtte lebegő baljóslatok rémképei előtt s scrupulosussá lesz — nem tartjuk feleslegesnek, ha a fen-

nebb említett, városunkat ezélzó baljóslatot is kevéssé meglátoljuk, s Aesop furfangos rókájával az álarozot nem csak kívülről, de belülről is megnézzük: ha van-e agyveleje? Mert az ily kép oly lidérezféle madár szokott lenni, mely habár elejénte figyelemre sem méltatik, de elvégre sötét árnyával a kedélyekre nehezdedvén, annak életerejét kiszívja, s így lassan előli.

Az említett állítás támasztékokkal van ellátva, mert ha egyedül állna, könnyen el lehetne dönteni, mintegy kártyavárat, párszóval — hiszen a bizonytalan jövőből bizonyosat hogy lehetne jósolni? — De nézzük a motívumokat, melyeken a fenebb jölt állítás nyugszik, az sines talán chinai falakból épülve. Egernek nincs jövője — szokták mondani — mert szerencsétlen helyzeténél fogva, kiesik a természetes közlekedési vonalból, s így mintegy elszigetelten levén, a haladás gyors szekere ott fogja hagyni, a hol találta.

E szavakból legelőször is felfogjuk a haladás eszméjét.

Annak megértése, hogy csak az haladhat, a mi nek ereje van haladni, úgy hiszszük, nem sok fejtrésbe kerül. Hogy Egernek van-e haladni ereje, arról ismét könnyen meggyőződhetünk mindenki, ha meggondolja a roppant szellemi kincsét, mely Eger falai közt van, s azt az anyagi erőt, mely a szellemnek felhasználhatása végett mindig rendelkezésére áll.

Most már könnyebb lesz a másik tételre átmenni, mely a közlekedési vonalat illeti.

Mi először is azt szeretnők jól megérteni, hogy mi az a természetes közlekedés? Véleményünk szerint közlekedni ott lehet, hol van ok, miért tudjuk kinek volna kedve fölkeresni közlekedés végett csupán azért, mert sik, s így könnyű rajta a közlekedés.

A közlekedés természetét az hozza magával, hogy azon pontokat kössük össze, melyeknek belértéke ez összekötést természetes szükségé emeli. Ha valamely pontnak fekvése a másik fölött az összekötésre talán előnyben van, a mennyiben az ott könnyebben létesíthető, az annak csak szerencséseje, — de a másikat eltemetettnek himni azért, mert a közlekedés oda több nehézséggel jár, szerencsétlen kombinációnak tartjuk. Az arany ugyan csak mélyen van rejtve a földgyomrában, s nehéz munkával bár, de mégis fölkeressük; és e fáradság valjon nem fizeti-e ki magát? Így vagyunk azon kincsessel is, melyet a föld színén keresünk, mely az általános jólét. Nines akadály, mely utját tudná állni azon folytonos előrehaladásnak, melynek ezélzó épen az említett kincs keresése.

A közlekedés tehát önkényt nyílik ott, hol ok van azt létesíteni, legyen bár kedvező vagy kedvezőtlen a helyi körülmény.

Mindent a közlekedés elméletéhez. A mi soraim gyakorlati oldalát illeti, az azon közlekedési kombinációra ezélzó, mely Pest és Miskolcz között vasutat kíván fölállítani, s mely eddigi tervezésében Eger mellőzné. A tervezőknek eddigi műveik mind- eddig csak a főben existálnak, így tehát annak értékét sem vessük latra; mert hiszen ha minden ilyen tervnek beeset tulajdonitanánk, úgy értéknélküliség nem is volna a világon, pedig az ellenkezőről minden gondolkodó fő meg van győződve.

Mindaddig tehát Egernek nines oka jövőjéről kétségbeesni, míg keblében a szellemi haladás, s az anyagi erő kimeríthetlen bányájával dicsékedhetik; míg polgárai megértve a kor intő szavát, arról nem csak az asztalok mellett mulatozva értekezni, de azt az életbe is átültetni igyekezzenek.

Népünk a nehéz küzdelmek között mindig az első helyet foglalja s a haza közérdekei kivívásában hirárol elmondhatja Horáczezal „Sidera exantata voce lunamque coelo deripit; — csak mikor a jólét élvezéséről van szó, hagynók neki az utolsó osztályrésztül? . . .*)

Szederkényi.

*) Nagyon szerettük volna olvasni a kérdéses cikket s bővebben szólni a tárgyhöz. Vizeszű ember lehet az, ki azt gondolja, hogy kizárólag a vasut adhat valamely városnak lendületet. Lehet ott vasut — akár száz is — honnan nines mit elhordani — nagy lendületet biz az nem fog adni; mint azt tapasztaljuk sok helynél, melynél a gőzkocsik naponta haladnak el. S mi fogná gátolhatni Egerre, hogy ha alatta több mór földre is létesül a pestmiskolczy vasut, — magát azzal mellékvonal által össze ne kösse? Sőt, ha mi ezt elmulasztanók, csufásgunkra a né-

LEVELEZÉSEK.

Pesti levelek.

XIV.

Nem ösmeretlen t. olvasóm előtt ama kemény látogatás, mely a Duna kiáradása következtében a parti városokat és falvakat érte. Ezeknek reményeit pusztította el az áradat — s még ez hagyján volna! de ezeket fosztta meg a mindennapi szűkség ösztönserői kellekeitől s tett koldusokká, kiknek nincs hova lehatni fejüket. Egék felé kulesolt karokkal fohászkodnak segélyért, s jalkiáltásuk viszhangzik a Kárpátoktól Adriáig. E jalkiáltások előtt füleink zárva nem lehetnek, s a súlyos csapás látogatta népet, hazánkfiait nem hagyhatjuk elveszni könyörtelenül az elemek vad pusztítása előtt. Irgalomra, segélyre hívjuk fel tehát Hevesmegye, s különösen Eger lakóit; s mit kiki az irgalmasság nemes cselekedetének gyakorlatára szánt, annak átvételét e lapok szerkesztője is lesz szíves nyilvános közzététel mellett elvállalni, s azt az illető helyre elszállítani. Bis dat qui cito dat; s ha csak pár pereczel előbb könnyítjük is meg a sújtottak kízdalmait, s törüljük le könyeit, öntudatunk ítélő bírása, s a nagy ég kétszeresen fogja felszámítani a jutalmak tábláján tiszta szívből eredt adományunkat!

— Hogy a főváros a jelen hideg idő folyton növekedése mellett a kiöntés eshetőségének ki van téve — mindenkit aggodalommal tölt itt el; nem úgy mint Bécs kedélyes népét, mely mulat, vigad, báloz akkor, midőn saját városának egy része víz alatt áll. Amott a nyomor teljes alakjában, — emitt pedig az emberek örömtükben keringőt járnak. Nem azért hozzuk fel, mintha talán megirigylenők; de annak bebizonyítására, hogy Bécs népe kedélyes egy nép: ma sir a sirókkal, holnap nevet a nevetőkkel, habár nem is tudja mit; ma Péter műhelyében dolgozik óriási pörölyvel lánczok készítésén, holnap pedig épen szemébe szórja a szikrát... Egy bécsi lapban olvassuk, hogy gróf Thun Leo Bach ministeriumában ösmert kultusminister, felségsértési pörbe fogatott, állítólag azon czikkért, melyet „absolutismus vagy monarchia“ cím alatt a „Wanderer“ben írt. Persze míg a tejfelt nyalogattuk, jó volt biz az absolutismus, de a savója nagyon savanyu neki is. — Egy idő óta szokatlan szélesend állott politikai látkörünkben — elég is volt már az a vizenyösség, mely suo tempore a bécsi sajtót lepte el. Egy jó barátom képes ennek tulajdonítani a Duna áradását — mire nem képes az a magyar!... A mily szélesend van amott, épen ellenkezőjét látjuk a honi látkörben. Itt nincs szélesend, nincs pihenés, itt a munkásság, a tevékenység fejti óriás erejét. Mintegy utra készülő hajón sűrűg forog a nép: itt hogy a vitorlákat magasra emelje, s megerősítse, hogy az képes legyen megküzdeni az idők viharaiával; amott a jövőről gondoskodva a nemzet éléskamráját oly kinészekkel ellátni igyekeznek, hogy a közeli nemzedék már gyümölcsét élvezze a fának, melynek tövét még most öntözik. Egy szóval kényelmük s élvezetük legkedvezőbb részét, még örömeiket is áldozatul viszik az oltárra, melyen az van írva: „a haza minden előtt.“ Sz.

HAZAI TUDÓSÍTÁSOK.

Károlyi László alkanczellár e hó 7-én tette le a hiv. esküt a főkanczellár kezeibe s hivatalos működését azonnal megkezdé. Bécsi hírek szerint a főkanczellár teremeiben folyvást miniszteri tanácskozások tartatnak.

A magyar kir. helytartótanács rendszerezése a legfelsőbb jóváhagyást megnyerte. E szerint a nevezett m. kormányzéknel 22 tanácsos, 25 titkok, ugyanannyi fogalmazó, és 30 gyakorónok leend alkalmazva.

Aradmegye egy év lefolytaig tartó rögtön ítélő bírósági hatalommal ruházott fel.

Verőce megye mult hó 15-én tartott közgyűlésén a lemondott alkotmányos tisztviselők helyébe ideiglenesen vállalkozott hivatalnokok működését még három hónappal hosszabbítá meg; mely alkalommal a főispán azon reményét fejezte ki, hogy a valódi alkotmányosság ismét életbeléptével az előbbi tisztviselők helyeiket újra elfoglalandják. A főjegyzőség ideiglenes vitére vállalkozott első aljegyző Berlics csak azon föltétellel fogadá el a hivatalviselést, ha az újonczozással nem fog terheltetni.

Az erdélyi kir. kormányzéknek a két testvér haza uniója tárgyában felsőbb helyről megparancsolt s legújabbán felküldött előterjesztése az unió törvényt elvitatlan okadatokkal kétségbevonhatlannak, s teljes jogerejűnek nyilatkoztatja.

A legutóbbi birod. tanácsülések egyikében

metek tennék meg. — Nem hiszszük, hogy az egrieknek kedvök lenne lakhelyüket elcsereálni — ha miudjárt mások költségén is — csak azért, hogy a fővasútvonalhoz közelebb legyenek. A sok képző intézet, a bű és közeli anyag, mely az ipar fejlesztéséhez kívánatlik, az évenként több százezernyi tőkét forgalomba hozó promontorium stb. elegendő arra, hogy a vasut miniket keresse föl. Nekünk, az egrieknek alig marad egyéb feladatunk e részben, mint termékeinket gondos mivelés által kelendőkké tenni. Szerk.

Plener pénzügy miniszter oda nyilatkozott, hogy azon esetre, ha a bécsi bankkal megkezdett alkudozások létre nem jöhetnének, a kormány pénzszerzésre tekintetéből más módokról gondolkodott; s nevezetesen a bélyeg-, só-, r-é-p-a-c-z-u-k-o-r, valamint az egyenes adók felemelése és illető törvényjavaslatok közelebb a bir. tanács elé fognak terjesztetni. Ez adófelemelés 32 milliót tenne. Vigasztalódhatunk!

A „P. N.“-nak Bécsből hazánkát érdeklőleg írják: miszerint egyes pénzügyi osztályok azt indítványozzák, hogy a dohánytermesztési engedély ezentul az illetőknek több évre adassék, hogy így a természetök tetemes költségeik mellett ne legyenek az illetőknek kitéve, hogy a következő évre a termelhetési engedély töltik megtagadhatatik. A fogyasztási adót illetőleg, indítványozzák, hogy a 2000-nél kevesebb lakossal bíró helységekben, miután ott a kezelési költségek az adónál többre rúgnak, az adó e neme töröltessék el, s helyébe más adónemek hozassanak be.

A. K. marosvásárhelyi levelezője szerint, gr. Teleki Miklós a kir. tábla elnöke Kolosvárra ment, hogy hivataláról leköszönjön.

Mint a „Korunk“ írja, Moesonyi a két testvérhaza oláh lakosait felhívja, hogy a szerb patriárcha választásában ne vegyenek részt, ez által is tudatván, hogy külön egyházi kormányzat alatt akarnak állani.

VEGYES HIREK.

— Lelkes négyeletünk, mely már alakulta óta nemes irányú törekvései és tüdvös igyekezete által oly általános figyelmet ébresztett — irodalmunk iránti hő érdekeltsége jelét újabbán tanúsítandó — az „írói segélyegylet“ javára mart. 1-ére „zenészeti és szavalati akademiát“ rendezend. A czél oly szent, oly nemes, hogy míg egyrészt a Dobó hölgyei utódai nevének fénykiszorujába újra egy örökzöld levelet fűzzenek, addig más részről lelkes közönségünknek ismét alkalom nyújtatik mely részvétnek tanúsítására azok iránt, kiknek nyílt elve: „a haza minden előtt.“ — Az előadásról bővebben jövő számunkban.

— A hirneves hegedű virtuoz, városunk szülöttje Reményi Ede előfizetési felhívást küldött szét „Eredeti magyar népdalok és eszárások“ című három füzetes zongoraszerzeményére. — Kinek alkalma volt Reményi orpheusi játékát hallhatni, örömmel sorozandja magát Reményi „ismerősei és baráti“ sorába, kikhez t. i. a felhívás szól. Városunk zenekedvelői — erős meggyőződésünk — nem mulasztandják el, hogy szülött-társok mult évi rövid itt mulatása emléket az anyyi szívet felvillanyzott művei megszerzésével ne állandósítsák. Előfizetési ára a terjedelmes s igen diszes kiállítás három füzetnek 2 frt, bolti ára 3 frt leend, melyre mi is szívesen fogadunk el előfizetést.

— E hó 12-én este kilencz órakor tizenegy — a nyomokból itélve — mind uri eszámájú rabló támadta meg Domoszlón a plebános, nt. Zuzel János ur házat. Előbb a plebános urnak a háznál lakó öcsesét költötték fel, s követelték, hogy a plebánost, „kivélfontos végezni valójok van,“ költse fel. A megszólitott élvén a gyanuperrel, nem engedelmesskedett, hanem a hátsó ajtón egy cselédet a bíróhoz küldött; az alatt az egész ház népe talpra állott, s a falunép is gyülekezni kezdett, mire a rablók három lövést tette a csoportosuló nép felé — Nána felé eliramodtak.

— Volt alkalmunk a Fekete s társai boresarnoka által a londoni világiállításra küldendő 72 üvegni, hat különfajú borszállítmányt megzemlélni, s a fajok közül a finomabbakat megizelni; reméljük, hogy e küldemény által mind a derék szállítók, s a boresarnok értelmes ügyvivője, mind természetünk ki fogja vivni az „egri“ nevet.

— A mult vasárnap egyik koresmáros álarozos tánczvizalmat rendezett a kaszinó teremében. A gyér közönség néhány iparosból állott. Egy pár álarozos is ténfergett közöttük rongyos frakk és magastetű kalapban. Különös, hogy a sors alig üzi játékát valahol szeszélyesebben, mint a divat történetében; s az öltönyök, melyek még csak rövid idő előtt is salonjaink némelyikében „vorschriftmászig“ szerepeltek, ma már, mint gúnnyák (hihetőleg a gúny szótól) csupán a maskarákon parádéznek.

— A hatvani kapunál (nem Pesten hanem nálunk) egy sörkoesma van, mely czégül Árpád ot viseli. Egyik — a sokszor eldiesért utóbbi korszak alatt városunkba kebelezt — cseh atyánkfia az említett helyiség törzs vendége, azon nevezetes felföldözést tette, hogy Árpád valami, magyar ruhába öltöztetett prágai szent, s társeszménél fogva a sör egyik alkészítőtől az árpádtól vette magyar nevet. Különben a nevezett koesmában, mint szakértők állítják, igen jó sört ihatni.

— Az idei duna-áradat — mint a lapok írják — roppant károkat visz végbe. Több helyen a lakosokból is kivette áldozatait. Főként Pozsonyt, Csallóközt és Győrmezyét sújtá legjobban. A szükség mentő és segélyző intézkedések minden részről megtették. A Duna sokhelyen a vasuti síneket is ellepte, s a közlekedést megakasztotta.

— Helyi kereskedelmünk egy új vállalattal szaporodott. Sugár Samu, Pesten képezett kalmár

új s jelentékeny bórkereskedést nyitott makláriutczai Vidasits-féle házban.

— A „Győri K.“-ben olvassuk, hogy ott egy házi ur panaszt tett a városkapitányságánál, hogy az ő házában egy özvegnő kis leánykája zongora mellett tánczolgat s e miatt iszonyu kárt tesz az ő drága épületében. Hát ez a derék ur nem gondolja meg, hogy ő mennyi kárt tesz a földben, hogy rajta jár?

— Szegeden a házonkinti koldulást megszüntették. Amál inkább bőveben vagyunk mi az utcaiz esavargóknak.

— A lapunk mult számában említett Hontmegyei kir. biztos Salkovszky Lajos, mielőtt életének erőszakosan véget vetett volna, több levelet írt a főkanczellárhoz, melyben hivatalától felmentését sürgeti, és pedig — ugymond — minél előbb, mert érzem, hogy rövid idő alatt öngyilkossá leszek, daczára annak, hogy három neveletlen gyermek atyja vagyok. — Uolsó levele bevégeztével szomorú tettét végrehajtá.

— Xantus János hazánkfia indítványára a magy. kir. természetudományi társulat megtevé az előleges intézkedéseket annak kivételére, hogy Pesten a többi europai nevezetesebb városok példájára — állatkert létesíttessék. Az indítványra, Gerenday tanár saját kis állatseregét az alakítandó állatkert számára felajánlá.

— Az ismeretes angol ügynök Dunlop, mint angol főconsul helyét a Levante-ban nem rég elfoglalá. A hazánk iránt oly élénk ragaszkodással viseltető férfit családját új állomásán oly lelkesedéssel s kintintetéssel fogadták, mely angol hidegvérét is fölhevíté. Az olasz követnél rendezett tánczvigalomban egy vendég azon kérdést intézte a Dunlop-kisasszonyokhoz: mint tetszett nekik a magyar főváros? s a kérdező nem győzte eléggé bámulni azon lelkesedést, melylyel a szép angol nővérek az elfeledhetlen Pestről, a magyar vendégszeretetről, az ifjak lovagiasságáról, s a hölgyek kedvességéről szóltak.

— A raixráth közelebb ismét határozatképtelen volt, vagyis a padok csak egy harmada telt meg febristákkal. Mely eseményt a Sürögny levelezője következő elmés megjegyzéssel közli: „Ez a gyülekezet — kérdé tőlem egy jobboldali követ — úgy néz ki, mint a hold utolsó negyedében. — Hasonlatod sántikálj — jegyzé meg egy másik követ — a hold ismét megtelik, de ez a gyülekezet soha sem lesz teli.

— A szent Erzsébet-apácák budai zárdája f. évi január 6-án a városi kórházból 14 beteget továbbí apólas végett átvett, minden jutalmat érte visszautasítván; mely nemes tettért Buda főváros tanácsa hálát és elismerést szavazott.

— Kis-Ázsiában Skutari mellett van Guyon tábornok sirja, az angol temetőben, ezipruslombok között, melynek fehér márvány-kövén következő sirirat van:

Itt nyugszik
Guyon Richard gróf
Török főtábornok.
Franklon ivadéka,
Angolhon szülötte,
Magyarhon vitéze
Még. oct. 11. 1856.
Élete 44-ik évében.

— A franciaia akademia febr. 3-iki ülésében jelentetett, hogy Biot János, 88 éves korában meghalt épen az nap; született 1774. april 21. Parisban. A lefolyt fél századnak egyik leghiresebb mathematicusa és természetudósa volt, kit föfedezései és munkái halhatatlanítanak. — Az akademia, mely azért gyült volt össze, hogy Geoffroy de S. Hlaire helyébe új tagot válasszon, e hirre egy hétig felüggesztette ülését. Oly kintintetés, minőben Arago halála óta csak Biot részesült!

— II. József alatt a birodalomban lakó izraelitáknak is parancsuk volt a es. kir. biztos előtt megjelenni és családi nevéket beírni. Megjelent Mojzes gazda is Lovasberényből, s minthogy hirtelen családi neve iránt elizagadni nem tudott, a biztos az újján levő gyűrűre mutatván, mondta neki, nevezze magát e gyönyörü kö után. A drágakő egy „Saphir“ volt. Így támadt a híres humoristának Saphirnak a neve. (Fam. Journ.)

— Fridrik-Ferenc a meklenburginagyhg szenvedélyes játékos levén, egyszer a dobberani játék zöldasztalnál minden pénzt elvesztette. Épen úgy járt egy mellette ülő fazekas is. „Mit csináljunk most édes mesterem?“ kérdé a nagyhg. — Az igen egyszerű — felelt a kérdezt: felséged új adót vetett ki, én pedig fazék- s tányérokot fogok ismét csinálni. (Fam. J.)

— Bécsben 1860-ban a lóhus kedvelők 1280 lovat emésztettek föl. Hja, a bécsiek jó gyomra még egyéb dolgot is könnyen megemész.

— Egy kölni katona a mult hó 29-én ágyulós által vetett véget életének. Az ágyút miután szája elé térdelt — saját kezével sütötte el. Tettének oka, — mint mondják — szerelmi bű és adósság.

VÁSÁRI TUDÓSÍTÁS.

Eger, febr. 14. Oly nagy hetivásárunk volt, minő több mintegy év óta nem tapasztaltott. Az összehordott készlet roppant nagy levén, ámbátor a vevők sem hiányoztak, az árak leszálltak s valának: tisztabuza 8 frt, kétszeres 6-7 frt, rozs 6 frt, árpa 4 frt, tengeri 5 frt 20-40 kr, zab 2 frt 60 kr — köblönkiut.

Egy éve,

Olyan eg álltuk körül k szive jobb min

Még most phidalakja. Gy rózsaí viritának garakkal egyb szigetet — öve villik táncza, o szem mosolygo valódat. Szaz dult az ember hogy e ragyog hullanak. Ehb lyes légtérmet limporos lepke oda hajlott, örö lelü tüzes léle természetes bá hozzákötte érz nyugodni nem

Sokszor g Lehetlen, hogy megértve hold bimbó, mely t egy hűvös éj al tesen fejlődve enyésznek el.

És sejteln Arról az é soly vala, min piros szín, a fé sűrűbb felleg löje mindenná siró virágnak — géd szívének d mult és a kedv lyére —

185*-ben jem, hogy Pest — németül.

Mint aféle Baader kávéhá Egy vasár lán ismert rosz nyiló ajtó kité Sándor.

— Servus Naplót kezemb vasásra adtam a manó!

— Pedig e rám látni, van — Aztán k kérdenem!

— Templó — Templó barátomra, ki é misén soha meg elhibáztad a sz — Csalód del, jer velem! — Szavac varom követén A dononk templomhajó a nak támasztva a bejövök; m már ebből.

Egyszerre hallgat és egy pill át a légen. találkozásá per hideg arca. Sz kedék és lelke, e hangok foly Kezdek sejtjen géből kérdése zetben maradt azután is, ha a resztették voln

Odamenék templomból. A méletét.

— Ugy l dig — mondán — Igazad találhatsz.

— És a fü elvarázsol, ne — De ige — A kívá

válaszoljak.

Néhány pe meg oszolni k rándulást érzék Sándor fig Gyönyörül ték egy tiszte Sándor feléjük Anya és le

TÁRCA.

A kis énekesnő.

(Eredeti beszély.)

Egy éve, hogy a temetőbe kísértük.

Olyan egyszerű volt temetése, olyan kevesen álltak körül koporsóját, pedig angyalszép volt, s szíve jobb mint arca szép.

Még most is előttem a kedves gyermek sylphidalakja. Gyengéd arcán az élet tavaszának első rózsái viritának, gazdag aranyfürtjei — mint a napsugarakkal egybeolvadt hullámok valami tündérlakta szigetet — öveztek képét, melynek mélyéből mint a villik táncza, oly vakító fényes, oly mozgékony két szem mosolygott reád, megbíjólva, elbájolva egész valodat. S az a két gyönyörű fogor! szintén megrándult az ember szíve, ha beszélni kezdett — félvén hogy e ragyogó gyöngyök bársony tokjukból földre hullanak. Ehhez karesu, már fejlődésében is tökélyes légtermet, mely a piezi lábakon mint valami himporos lepke a rózsátön hintázva majd ide majd oda hajlott, örökös mozgásban tartva a helyét nem lelő tüzes lélek által, de annyi naivsággal, annyi természetes bájjal, hogy szemed mintegy bűterővel hozzákötve érzed, kelle érezned, mi a kis tündért nyugodni nem hagyja.

Sokszor gondolom: e leányka nem lesz boldog! Lehetlen, hogy megtalálja azt, ki gyermekét szívet megértve boldogítani tudja. El fog hervadni mint a bimbó, mely társainál korábban törve ki burkából egy hüvös éj áldozata lesz; míg a többiek természetesen fejlődve a rendes törvények szerint élnek, enyésznek el.

Es sejtelmem nem esalt!

Arról az élet-teli arczról, mely egy örökös mosoly vala, mindinkább fogyott és fogyott az a szép piros szín, a fényes szemek ragyogását sűrűbb és sűrűbb felleg fátyolozta el; és miként az ősz szelöje mindennap egy levét lopja el a nyár után síró virágnak — mindennap egygyel kevesült gyengéd szívének dobbanása, míg végre egészen elnémult és a kedves leányka elköltözött igazi lakhelyére — — — a mennybe! — — —

185*-ben jövék Bécsbe, nem bírván ráadni fejem, hogy Pesten, hazánk egyetemében tanuljak — — — németül.

Mint aféle javajogásznak a bécsi Fillingger, a Baader kávéház volt kedvencz-helyem.

Egy vasárnap reggel épen itt kínlódám az általán ismert rosz bécsi cabanoszszal, midőn a kapura nyíló ajtó kitarul s belép kebelbarátom Földes Sándor.

— Servus pajtás! — kiálték félre vetve a Pesti Naplót kezemből; jó hogy jössz, már majd újságolvasásra adtam fejem kinomban, hogy senkit se hoz a manó!

— Pedig én sem maradok soká. Csak azt akarám látni, van-e itt valaki embereink közül?

— Aztán hova van oly sürgős utad, ha szabad kérdenem!

— Templomba — lön a komoly válasz.

— Templomba? kiáltám nagyot nézve Sándor barátomra, ki épen arról volt híres, hogy az egyetemi misén soha meg nem jelent. — Templomba? Talán elhibáztad a szót vagy lúddá akarsz tenni.

— Csalódom. Templomba megyek s ha kétke-del, jer velem!

— Szavadon foglak — felelém s elvetve szivarom követém.

A domonkosokhoz menénk. Sándor barátom a templomhajó alatt állapodék meg, fejét egy oszlopnak támasztva és legkisebb figyelmére sem méltatva a bejövöket; míg én közel hozzá lesém, hogy mi lesz már ebből.

Egyszerre a „Gloria“ elhangzik, az orgona elhallgat és egy fülmiledalként esengő női hang repül át a légen. Mint a puskapor a villanyszikrával találkozására perczében gyuladt ki Sándor márvány-hideg arca. Szemei becsukódtak, feje égnék emelkedék és lelke, úgy látszék, kirepült kebeléből, hogy e hangok folyamában kedve szerint fűrődhessek. Kezdek sejteni valamit, de nem merém elmerülni géből kérdéseimmel fölvernem. E mozdulatlan helyzetben maradt a mise végeig s maradt volna tán azután is, ha a kifélé törő tömeg lökései föl nem ébresztették volna.

Odamenék s megfogva karját kivonszolám a templomból. A szabad lég lassankint visszaadta eszméletét.

— Ugy látszik, itt hallgatod te a misét mindig — mondám enyelegve.

— Igazad van. Minden vasárnap ez órában itt találhatok.

— És a fülmilét, melynek hüvös torka ennyire elvarázsolt, nem ismered közelebből?

— De igen, s ha akarod megvárjuk.

— A kíváncsiság nem engedi, hogy tagadólag válaszoljak.

Néhány perczig időzünk; a kijáratot elzáró tömeg oszolni kezdett, midőn karomon egy gyenge rándulást érzék.

Sándor figyelmeztete a közelgő énekesnőre.

Gyönyörű kis habtermetű szőke angyalt látek egy tisztos öreg nő oldalán az ajtón kilépni. Sándor feléjük siet.

Anyá és leány egyenlő barátságos és bizalmas

mosolylyal fogadák köszöntését, csakhogy az utóbinál a mosolyt a finom arczbőr rózsává pirulása követé, mint midőn a letinő hold helyébe a hajnal pirja lép.

Hozzám érve Sándor bemutatott pár szóval és a leánykának nyujtva karját reám az anyát bízta.

Míg ő boldog eszevegésbe merülve haladtak, én az anyának tevék kérdéseket.

— Régen ismeri tensasszony Sándor barátomat?

— Egy éve lesz körülbelül.

— És honnan s hogyan jutott barátom e szerencséhez?

— Oh az egészen a véletlen műve volt. A mult évi halottak napján leányommal boldogult férjem sírjához vándorlánk. Miután könyeink és imáinkban lelkünk fájdalmát kiöntöttük, hazafelé indulánk. Ötven lépésnyire haladhattunk a temetőből, midőn egy csinos barna fiatal ember udvariasan köszöntve megszólalt: Nagysádék csak imént hagyták el a temetőt? Igen, adám válaszul, nem tudhatván, mi ezélja e kérdésnek. Ha nem csalódom, folytatá aztán — ez imakönyvet a kisasszony veszté el, és kivonva azt zsebéből leányomnak nyujtá. Csakugyan leányomé volt, ki imája végeztével táskája mellé dugá. A véletlen úgy akará, hogy barátja ezt észrevegve és innen vette kezdetét ismeretségünk. A könyv átvétele után szives köszönetünket nyilvánítottk s miután annyi őszinteséggel, oly megnyerő udvariassággal szabadkozék ez ellen, jó szívvel fogadtuk ajánlatát, miszerint hazakísérénd. Ez időtől Sándor minden napos házuknál s minthogy férjem halála óta halotti némaság nehezedett lakunkra és szívünkre, kedvesen látom az örömet és vigasságot, melyet leányomnak jelenléte okoz.

— Igy hát nem számíthatok a szerencsére kegyedéknél elfogadtatni, nehogy ez accord szép összhangja megzavartassék.

— Sőt ellenkezőleg. Sándor barátja a mienk is, s bármikor fog ön kopogtatni ajtókon: mindig egy szívélyes „szabad“ lesz a válasz.

Ez alatt a Wohlzeibele értünk. Látván, hogy Sándor nem készül elválni, föl kísérem a második emeleten levő lakásukra új ismerőim.

Egyszerűség de a tisztaság által kényelemmé téve, jellemzé a lakot. A butorok nem utjak de csinosak, míg a nyitott remek zongora egy hajdani jólét iránti sejtelmemet bizonyossággá emelék.

Hazatértünkben tudám meg, mikép az özevgy jónevű család sarja, férje tekintélyes hivatalnok volt, de valami kényes ügyben nem levén főnöke inyére eljárása — kénytelen volt lemondani. Az e fölötti bánat kora sírba dönté s így történt, hogy a két év óta árva Mariska hangját volt kénytelen tökesíteni anyja végnapjait a szükségétől megóvándó.

Többet nem ohajték megtudni; a látottak és hallottak után Sándort megkímélhetém a további magyarázatoktól.

Három hó mult el a főnebbi jelenet óta.

Szép fehér lepel borult az óriási városra, melynek komor külseje úgy vette ki magát alatta mint egy régi bűnök barázdáitól sötét homlok a fölötté hullámzó ősz fürtök alatt.

Az utczákon végig futó sokaság önkénytelenül eszébejuttatá az embernek Petőfy szavait:

„Hol a boldogság mostanában:
Barátságos meleg szobában.“

A siető néppel a hideg januári szél versenyzett, meg-megrázva az ablakot, mely a szoba melegéhez jutni nem engedé s dühös nyivogással rohanva tovább, ha kudarezot vallott. A megfagyott havon rémes nyikorgással haladtak a teherhordó szekerek, melyek kocsisai kedvetlenségökben nagyot huznak a szegény lovakra, ha valami röpke bérkocsis sebesen elvágta mellettök versenyhajtsára hívja fel öket. Csak egyesek, kikenél a kíváncsiság erősebb a hideg hatalmánál, állapodnak meg a szögleteken, olvasva a czifrábnál czifrábnál béli jelentéseket, melyeknek élezei néha-néha sikamlósak ugyan, de melyek fölött a jó bécsiek a megszokás könnyűségével mennek át. Sajátságos valami, de igaz, hogy a háziasság és naivság hírelve tündöklő german faj humora erkölcsi tekintetben nem mondható tizenhárom próbásnak, sőt élezeik nagyobb része kétértelmű, azonban a franciaiz szellem hasonfajtájú terményeinek finomsága, simasága nélkül. S ha ez általánosságban áll: különösen elmondható a bécsiekéről. Az élvhajhászó, mindig mulatni ohajtó, fényző bécsi nép kifogyhatlan élezekekben és bonmotskban, melyekhez anyagot a legmagas osztálytól a bérkocsisig minden osztály szolgáltát, de melyek dicsőségét — megvallom — igen kétesnek, átlpántálásukat és meghonosulásukat nálunk pedig nem valami fölötté kívánatosnak tartom.

Körülbelül e gondolatok foglalkodtatták elmémet, midőn hallgatag barátom mellett egy hideg januári nap a kis énekesnő lakása felé haladék. A kis tündér — midőn beléptünk — épen a jégvirágokkal tarkázott ablakon át igyekvék az utczára nézni; de mint valami canari madárka repült felénk, Sándort megpillantván. Oly igéző volt, midőn barátom előtt megállapodék! Könnyű légruha simult hajlékony testére, teljes szépségökben engedvén látni a tagok szobrási tökélyét. Derekat égszín szalag övezé, elől egy gyönyörű mivű s Sándor által ajándékozott csat által megerősítve. Nyakát háromsor corall díszíté, melyen remekül emállirozott, Sándor arczképét rejtő szelencéske függött. Páratlan gaz-

dag és gyönyörű fürteibe egy piros és egy fehér camelia volt tűzve. Ha most láttam volna először e kedves leánykát, azt hiedtettem, hogy Rafael valamelyik angyala testesült meg.

A kis bohó gyermekes, negéd és öntetszéssel állott Sándor elé, ragyogó kék szeméit félénk aggódással szegezvén arczára, leolvassandó: mily benyomást teszen külseje kedvesére; s úgy örült, oly ki-mondhatlan boldognak látszék, midőn vizsgálata eredményét kedvezőnek találá. Szinte irigylém barátomnak ez angyali szív birtokát.

— Hála az égnek! szólalt meg az eddig némán szemlélő anya — csakhogy megjöttek. Még nem volt délután egy nyugalmas pillanatom. Mindig kellett valamit igazítnom e nyugtalan lánynom, s midőn végre nagy nehezen eleget tevék kívánalminak, akkor meg azzal kinezott: nézzek ki, jönnek-e már önök?

Még tán tovább is folytatta volna panaszát. De a kis hamis odarohant és esőkjával megakadályozá szándokát.

Ezalatt Sándor zsebéből egy szekrénykét vevén elő, a kis énekesnőnek nyujtá, ki nem lelte helyét, örömet, midőn annak tartalmát — egy gyönyörű karpereczet — megtekinté.

A fiatal leánykák oly hink! és e hiuság megbocsatható, ha forrása és ezélja tetszeni annak, ki szivökön uralg. És a kis énekesről nem is leheté mást föltenni. A szegény gyermek Sándoron kívül alig ismer valakit; egész napokat szobájában tölte és mégis csak akkor volt szerencsétlen, ha Sándor egy vagy más nap elmaradt.

Az anya vevé föl ismét a szót. — Meg is érdemi e rosz lány, hogy minduntalan valami ajándékkal lepje meg. Csak kényeztesse el; ha a fejére nő, hiában igyekvendik zsarnoksága elől menekülni.

— Kedves nagysád! — felelé Sándor — nagyon könnyű az oly zsarnokságot viselni, melynek boldogság a neve és kívánatos az a láncz, melyet ez angyali kezek készítenek roszakból!

— De e rózsák közt tövisek is leszenk ám, édes Sándorom! s nagy kérdés: képes lesz-e feledtetni ezek sértő hatását amazok illatja. E pont az, melyre nézve legkönyebben és legtöbben csalódomk és e csalódás oly iszonyu, oly keserves!

— Hol az érzélem igaz, benső, mély volt, ott e csalódás lehetlen. A természet ajándékainak egyike az, hogy a szenvedélylyé magasult érzélem szivünk-höz nő és az önaltatás hályogával rakja meg szemünkét; s ez nem fájdalmas, hanem vigasztaló, nem engedvén gyanunkat bizonyossággá fejlődni s így legalább a képzelem világában tartván meg számunkra ama boldogságot, melyet az életben elvesztettünk.

— Köszönöm Sándor ur! szólalt meg az eddig karpereczével játszva, velemesevegő Mariska — köszönöm védelmét. Az én kedves jó anyám oly sötét színben lát mindent s én hasztalan erőködöm őt az ellenkezőről meggyőzni. A fiatal leánykák szavát oly kevésbe szokták venni; pedig néha a szív jobban lát és helyesebben itél mint a hideg ész, melyre az emberek oly büszkek, hogy önző parancsainak mindent alárendelnek. De ha ön segítini fog, még is győzendünk.

— S mi jutalmat szánt kegyed annak, ki dalra segíti?

— Ah! erre nézve nem kap választ! egyébként itélje meg a foglalóbb a jutalom nagyságát és becset — szóla mosolygva és kivévén hajából a piros cameliát, Sándornak nyujtá.

En szokás szerint az anyát foglalám el, szabadkezet hagyva a szerelmeseknek, kik csakhamar feledék jelenlétünkét, a szerelem dicső boldog világába repülvén.

Midőn beesteledék, Sándor bérkocsisiet sieté, hogy a Sperlnél adandó nagyszerű bál zajában feledjük néhány órára az élet bajait.

Vigan hajtattunk a vigalom helyére.

Megkíméltem az olvasót a terem részletes leírásától; hisz a tündéri világítás, részegítő zene, guirlandok és koszorúk stereotyp jellege a fővárosi báloknak.

Nagy tömeg hullámzott, mint a vízbe dobott kő által fel idézett habgyűrűk, körben, mosolylyal az ajkon, boldog gondtalansággal a szemekben.

Sándor a kis énekesnővel közójük vegyült, míg én, egy sem levén szenvedélyes tánczos, a fal melletti kényelmes bársonypadra telepedém az anyával; innen gyönyörködve az előttünk lejtő pár fölött. Nem tulzok, midőn ezt páratlannak nevezem.

Sándor csinos fiu volt. Szabályos férfias arczán olyan jól vette ki magát a merészen előtörő barna bajusz és a koromsötét barkó, míg a büszke sasorr s duzzadt élet-teli ajkai magyar eredetét fényes nemzetü öltönye nélkül is hirdették. Bogár szemei ragyogó fénye tüzes lélekről tanuskodott, míg a holló fürtök alatt büszkén domboruló homlok Lavaternek öröm és tapasztalásgazdag tanulmány lett volna. Az a kis lány meg úgy vette ki magát mellette, mint sötét felhő kebelén a fényes csillag. Nem egy szem akadé meg a gyönyörű páron, mely ellenkezőleg mivel sem törődve szellő könnyűséggel repült az andalító zene hangjainál a boldogság szárnyain; vagy élénk eszevegésbe merülve sétált, ha a zenész elfáradt karja a szolgálatot megtagadta s pihenést tett szükségessé. Éjfél felé járt az idő, midőn Sándor tánczosnéját hozzánk vezeté, maga pedig hűsítőkért ment.

(Folytatása köv.)

HIRDETÉSEK.

Jótékonycélú sorsjegyek 2000 nyerő számmal főnyeremény 1000 darab eszás. arany huzás folyó évi martius 4-ike **egy jegy ára 50 krajczár.**

Schweiczi sorsjegyek, huzás febr 15, 1 jegy ára 1 frt 50 kr. főnyeremény 40,000 fr. ezüst ércpénzben.

Pállfy hg. kölcsön sorsjegyei, huzás martius 15. főnyeremény 52,500 frt, legkisebb nyeremény 63 frt; egy ily jegy ára 44 frt a mely összeget lehet havonként 4-6 frtjával is lefizetni.

Svéd államkölcsön sorsjegyek, huzás 1-ső május. főnyeremény 15,000 tallér ezüstben, egy ily jegy ára 28 frt, a mely összeget lehet havonként 2-3 frtjával is lefizetni.

1839-iki kölcsön sorsjegyek, huzás június 2-ika, főnyeremény 42,000 frt, legkisebb nyeremény 105 frt, egy ily jegy ára 76 frt, a mely összeget lehet részletenkint is havonként 7-8 frtjával lefizetni.

Budaváros kölcsön sorsjegyei, huzás június 15-ike, főnyeremény 30,000 frt, legkisebb nyeremény 60 frt, egy jegy ára 41 frt, a mely összeget lehet részletenkint is havonként 4-5 frtjával lefizetni.

Schweiczi 9 frtos kölcsönparirok, 8 havi részfizetésre 1 részlet 2 frt — a többi havonként 1 frt, minden jegy nyer és ezüst pénzzel fizetetik.

*Ezen öt utóbbi érték papírok játékok folyama alatt a cursusok szerint nálam naponta eladhatók; továbbá minthogy ugyanezen értékpapírok játékok folyama alatt valamennyi számaikkal kivétel nélkül nyernek, mely nyeremény azo árát még a legrosszabb esetben is meghaladja, e szerint **Capitalistáknak, főkepeknek befektetésére különösen alkalmasak.***

Vidéki megrendelések arany-ezüst ékszerekre és sorsjegyekre pontosan teljesítenek. **SZURMÁK JÁNOS.** arany-ezüst és pénzváltó üzlete Egerben, az érseki lak átelében.

Arany-ezüst ékszerek és evőeszközök eladása, **nagy választékban, legolcsóbb áron jótállás mellett.**

Bel- és külföldi arany-ezüst pénzek beváltanak és eladnak.

Takarékpénztári zálogjegyek megvételnek és rájuk pénzelőlegek adatnak.

Kölcsön és értékpapírok a pesti áron mindenkor kaphatók és eladhatók ugy szinté rájuk előlegek adatnak a legnagyobb összegéig, a visszafizetés bármikor történhet.

Szőlő-eladás.

A Czegléd-hegyen a Dónat-féle ut mellett Bóta Endre, és Halász Rózsi szőlőjükt közt fekvő, 800 sorból álló szőlő, ahhoz tartozó szilvaskerttel együtt jutányos feltételekkel szabad kézből eladó. Értekezhetni Rozsnyai István tulajdonosnál Rác-külvárosban 85-ik sz. a. 2-3

Árverés hirdetmény.

Néhai **Recsky Krisztina** örök-hagyó tömegéhez tartozó, Egerhez két mérföldnyire fekvő, Mikófalva községével határos ördögfalvi pusztá, mely áll 30 hold szántóföldből — az egész rozsszal bevetve, tíz kaszás rétből — egy tagban; továbbá az ugfalusi pusztá 30 hold szántóföld, hat kaszás rét és mintegy 20 hold legelő — ez tagosítatlan — folyó 1862-ik évi február 26-ik napján reggeli 10 órakor Mikófalván a község házánál 3 vagy mint a bérleni kívánók többsége kívánandja, hat évre haszonbérbe fogván árvereltetni, a bérleni szándékozók bánatpénzzel ellátva, a helyszínerre meghívattak. Eger, jan. 31-én 1862.

Szemere István,
tömeggondnok.

3-3.

Árlejtés.

Az egri érseki uradalomhoz tartozó pázmándi pusztán, Egerhez egy mérföldnyire, terjedelmes gazdasági épületek u. m. tiszták, eselédház, tisztai és eselédistálló, kocsiszin, szerszámartatófészer; továbbá az Eger városához közel fekvő Veesivölgyi téglaháznál a szárító s mellék kisebb épületek, amazok ugyan egészen ujonnan építették, emezek pedig a tavasz kinyíltával még ezen évben kijavíttatni fogván, az azokra szükséges ács munkák a vállalkozóknak árlejtés útján szándékoltnak átadni. E végből f. 1862-ik évi februárhó 20-ra reggeli 10 órára az érseki uradalmi igazgatóság irodájában árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozók bánatpénzzel ellátva meghívattak. A feltételek és tervek az említett irodában addig is megzemléhetők.

Kelt Egerben, február 8-án 1862.

Babics István s. k.
igazgató.

2-2.

Értesítés.

Egerszalókon a plebánia udvarán vagyon eladó 46 szekernyi takarmány, közte 7 szekér finom búkköny, a többi széna. A venni szándékozók értekezhetnek ugyanott a plebánosnál.

1-3

Jelentés.

Az első magyar általános biztosító társaság által Eger és vidékén az életbiztosítás ügyködésével levén megbízva, t. honfitársaimnak, kik szolgálati készségemet igénybevenni akarják, tisztelettel jelentem, hogy lakásom van Egerben, érsekutcazi Heszteleányi-féle házban.

2-3

Gosztonyi József.

Hirdetmény.

Alólírott jelentem, hogy Egerváros szénás kertjében fekvő öt öles kazal jó anyaszéna szintegy a Ráczegegyi szőlőm alatt egy négy öles kazal öszi szalma vagy ölszámra vagy általában eladandó.

Értekezhetni nálam, nagysóháztsza 222-dik szám alatt.

Lajtos Antal.

Vetemény-magvak eladása.

Azok, kik több év óta tölem vásároltak vetemény magvakat, tanuságot tehetnek — a siker után itélve — azok jó minőségéről. Most ismét jólélekkel ajánlom a t. gazdaközönség figyelmébe a most érkezett, legfrisebb — magyar és francia luczerna, stajer löher, burgundi répa, különféle búkköny s mindenféle kertiveteménymagvakat.

Polatsik Herman
vegyes kereskedése, a Sebestyénféle házban.

Árverési hirdetmény.

Bold. **Recsky Krisztina** tömege részéről a szárazbői pusztán folyó februárhó 24-én, reggel 9 órakor nyilvános árverés útján, készpénz fizetés mellett el fognak adatni: 100 köböl tiszta buza, 150 köböl kétszeres, 200 köböl árpa 30 köböl tengeri — mind 1861-ik évi termés. Továbbá hét borjas telén, két bika-kétéves, két tinó — két éves, és egy egyes ökör. Mely fenebb megirt határidőre, szárazbői pusztára a venni szándékozók meghívattak. Addig is az eladandó tárgyak ott helyben a felügyelő gazdánál megtekinthetők.

1-2

Szemere István s. k.
tömeggondnok.

Szőlő-eladási hirdetmény.

Egy, az egri határban a tekse-szalóki hegyen, t. Ujlaky számtartó ur szomszédságában levő 260 soros, és 14 csatornából álló szőlőt, aljával együtt szabad kézből eladni kíván

(Értekezhetni Egerben, Vöröskútutca 958. házszám alatt.) **Özv. Szabó Lászlóné.** 2-3.

Eladási hirdetmény.

Egy, az egri határban, a Czegléd, Gröber Ferencz ur szomszédságában levő, 350 soros és hét csatornából álló szőlőt, alólírt szabadkézből eladni kíván. Értekezhetni Egerben, Ujlágutca 298 sz. Tarciczky János urnál özevgy Szekeresnö házában.

Szekeres Ferencz, s. k.
molnármeister Andornakon.

3-3.



MOST NYITOTT BÖRKERESKEDÉS.

Alólírtak van szerencsése tisztelettel jelenteni, hogy nála mindennemű legjobb minőségű bel- és külföldi börgyártmányok a lehető legjutányosabb áron kaphatók; vagy szintén ajánlja a **schuster, csizmadia és szijártó mesterséghez** kívántató mindennemű **vas** és fa szerszámait és aprólékos kézi czikkeket, melyek nála szintén nagy mennyiségben és választékos minőségben jutányosan kaphatók.

Kereskedésem van a Maklári utcában, Vidasits Pál házában.

Sugár Sámú s. k.

Harminezhet darab anya- és úrtűh eladó **Fridmann Hermannál**, a maklári utcában.

Dicsérőleg nevezetes

HERCZEGNŐ-MOZSDÓ-VIZ

RENNARD ÁGOSTONTÓL PÁRISBAN,

melynek oly csudálatos hatása van, hogy szorgalmas használat után a felbört meglepőleg élesztve kitünően szépíti és legmagosabb korig is egyenlő virágzó fiatalágban fentartja, valódi kapható **Gyöngyösön Kocziánovich József gyógyszerésznél**, ugyan itt kapható 1851-ik évben a londoni nagy iparkiallitásban egyedül érdempénzzel jutalmazott

CÖLNI VIZ

Mária Clementine Apácától,

melyet a gyógyszerész tulajdon maga hozott Cölnből, mint legfinomabb, és legkellemesebb illatu szeszt, mely közönséges vízzel felkeverve új életre deríti a vele mosdott testet, és minden más illatszereket tökéletesen pótol, sőt több évi tapasztalásból biztosan lehet ezen vizet köszvényes, fej, vagy testfájdalmak ellen is több vízzel keverve mint mosdót ajánlani. Egy igen csinosan venyigében kötött nagyobb üveg ára 2 frt 50 kr, egy kisebb közönséges üveg 1 frt 10 kr.



Megje
Előzetes
I. évi foly

A nagy i
a töképenes
vatalnok urak
nyok kedvelő
Habozás
Különböz
arant jó és tid
ságra belép.

A nagy f
stb, szóval a
ninesenek m
ikról vagy ha
de van nem k
sen iparkodó
jeiket biztosít
nemesen jutal
buzdítva: állh
lyen becsülte
van még más
nagy vagyonn
telességük is
nagyobb tőkék
lehet-e magas
reiből gyűjten
tetést, a nemz

Hány jel
nagy elméje
hasznokat ön
gát, díesőségek
dik! Fölséges
életét biztosít
val jutalmazot
Azok, kik
de nagyobb r
rozott hivatal,
nyerik; kiknek
s némileg fény
delmek csak
csak bizonyos
nok vagy éper
radni. Ezek
igénybe venni.

Magán hi
egyházi és polg
dományuk után
minők orvosok
bizonyos ideig
czek hivatvák
tézmenyicinél
vőt szerezni, s
Szegény,
most élő kano
keik egyszerre
nem látható só
például a halál

A tanítás
szerre lesüljed
tévészte van o
soha nem eme
volna belőle be
nem lehet s
összedült jövőj
A jó roko
hatja családjá
légedésnek nyu
het az ügyekvő
hogy jövőjét bi
nyok bevégzés
halála nem aka
A legjobb